

nā omnes dñi gentiū demonia: dñs aut ce-
los fecit. Ipse est q̄ de⁹ noster: h̄ est deus nr̄.
Quousq; In eternū z in seculū seculi:
ipse reget nos in secula. Si de⁹ nr̄ est: et
rex nr̄ est: p̄tegit nos q̄ deus est ne moria-
mur: regit nos q̄ rex ē ne cadam⁹: regēdo
aut nos nō frangit nos: nā quos non regit
frangit. Reges eos inquit in virga ferra: z
tanq̄ vas figuli cōteres eos. Sed sunt q̄s
nō regit ip̄s nō parit: sed tanq̄ vas figu-
li cōteret es. Ab illo q̄ optemus regi z libe-
rari: q̄ hic ē de⁹ nr̄ in eternū z in seculū secu-
li: z ipse reget nos in secula.

Explicit Tractatus de ps. XLVII.

Incipit Tractatus de ps. XLVIII.

Sermo de prima pte psalmi.

Omnia diuina eloq̄a salubria sunt
bene intelligentibus: piculosa vō
his qui ea volūt ad sui cordis per-
uersitatē dētorquere: pot⁹ q̄ suū cor ad eo-
rū rectitudinē corrigere. Hec est em̄ in ho-
minibus magna z v̄itata p̄uersitas: Quia
cū debeāt viuere ip̄i fm̄ volūtātē dei: deū
volūt viuere fm̄ volūtātē suā. Et cū ip̄i no-
lunt corrigi: illū volūt deprauari: rectū nō
arbitrātes qd̄ ille vult: sed quod ip̄i volūt.
Solem⁹ autē audire homies murmurātes
aduersus deū: qd̄ malis i hac vita bñ sit: et
laborēt boni: quasi ille p̄uersus sit: z nesciat
qd̄ agat: aut oīno auerterit oculos a rebus
hūanis: v̄l securitatē suam p̄turbari nolit:
vt hec nō attēdat: q̄ cum labore ista deus
aut videt: aut corrigit. Murmurant q̄ ho-
mines q̄ p̄pterea volūt deū colere vt i illis
bñ sit: qñ viderint eos q̄ deū nō colūt pol-
lere atq̄ florere felicitate terrena: se aut co-
lentes deū laborare in angustijs: in necessi-
tatib⁹: in erūna: ceterisq̄ difficultatib⁹ mor-
talitatē hūane. Cōtra istā vocē z cōtra has
blasphemias murmuratiū: incantat semp
sermo diuin⁹: curās a morbo serpētis. Ele-
nati em̄ cordis est ista sanies: eructans i
deū putorem blasphemie: z qd̄ peius ē ma-
nus scrutātis repellens: morsum serpentis
nō repellēs. Hoc dixi: repellit a se cor ho-
minis verbi dei seueritatē: z admittit ad se
male suadētis blanditias. Cōtra hos ergo
cātat sermo diuin⁹: z iā i isto psalmo loquit̄
nobis. Ad quē psalmū quō intentā ego fa-
cerem sanctitatē vestrā: nisi ipse nos faceret
omnes intētos: Nec nos solos: sed totum
orbem terrarū. Audite em̄ quēadmodum
cepit.

Expositio eiusdē partis.

Audite hec omnes gentes:
Nō ergo vos oēs soli q̄ hic estis.
Nā vox nr̄a quāta est vt sic clame-
m⁹: vt audiāt oēs gentes. Clamauit em̄ p
ap̄los dñs nr̄ Iesus christus: clamauit tot
linguis q̄s misit: z videm⁹ hūc psalmū qui
aī nō recitabat nisi i vnā gentē i synagoga
iudeorū recitari p̄ totū orbē terrarū: p̄ oēs
ecclesias: impletū esse qd̄ h̄ dictū est: Audi-
te hec oēs gentes. Ad hoc solū volo inten-
tos facere aīos v̄ros: ne p̄pter laborē cor-
poralē nō erigatis animū: terrēte vos lon-
gitudine psalmi hui⁹: si potuerit finies ho-
die: si nō restabit nobis aliquid in crastinū
diē: tñ vos sp̄ intenti estote. Tantū em̄ au-
diēt si dñs voluerit: quātū vos nō grauet
s̄ releuet. Audite hec oēs gentes: Un̄ estis
z vos: **Aurib⁹ p̄cipite oēs qui habi-
tatis orbē.** Hoc iterū videt̄ repetisse: q̄si
parū fuerit qd̄ dixit: audite. Qd̄ dico: au-
dite: aurib⁹ p̄cipite: h̄ ē: nolite trāscūtes au-
dire. Quid ē aurib⁹ p̄cipite: Qd̄ dñs dice-
bat: Qui habet aures audiēdi audiat: cuz
oēs q̄ in p̄spectu ei⁹ erāt: vtiq̄ haberēt au-
res. Quas ille aures q̄rebat nisi cordis cū
dicēt: Qui h̄z aures audiēdi audiat: **Has**
z iste psalm⁹ aures pulsāt. Aurib⁹ p̄cipite
oēs q̄ habitatis orbē. Forte z h̄ ē aliqua di-
stinctio. Nō quidē nos coartare debem⁹: s̄
nihil mali ē etiā istā explicare sententiā. For-
te aliqd̄ distat inf̄ id qd̄ dixit: oēs gentes: z
qd̄ dixit: oēs q̄ habitatis orbē. Significā-
ti⁹ em̄ fortasse voluit nos intelligē qd̄ dixit:
inhabitāt vt gētes intelligam⁹ oēs int̄q̄s:
habitatores aut orbis oēs iustos. Ille em̄
habitat q̄ nō tenet: nā q̄ tenet habitat si ha-
bitat: quō ille possidet quecūq̄ h̄z: q̄ dñs ē
rerū suarū. Bñs aut ē q̄ nō est irretit⁹ cupi-
ditate: q̄ aut cupiditate tenet: possessus est
nō possessor. **Habem⁹** em̄ qd̄dā v̄bū habi-
tatiōe signatū i scriptura dei: vbi ait: **Elegi**
abiici i domo dñi: magis q̄ habitare in ta-
bernaculis pctōz. Quid em̄: Si abiiceris
i domo dñi: nō ibi habitas: **Holuit** signifi-
care habitationē: nisi i eis q̄ regnāt z tenet:
z dñant: et gubernāt. q̄ aut p̄tēnunt: nō q̄si
habitāt s̄ subiecti s̄. Ita at̄ dixit: **Subdit⁹**
volo eē in domo dei: magis q̄ regnare i ta-
bernaculis pctōz. Itaq̄ si ē aliq̄ distinctio
inf̄ oēs gentes z habitatores orbis: sicut ē
distinctio inter audite z auribus p̄cipite:
hoc quidem videt̄ repetisse: sed tamē aliud
est: quid sane voluit significare. Quia ista
eloquia audituri erant: non solū peccato-

res et impij: sed et iusti. **P**ermixte modo audiunt omnes: sed cum ventum fuerit ad reddendam rationem: sepabunt qui sine causa audierunt ab illis qui auribus preceperunt. Audiant ergo et peccatores: audite hec omnes gentes: audiat et iusti qui non sine causa audierunt: et regunt potius terram quam regunt a terra: auribus percipite omnes qui habitatis orbem. **E**t iterum dicit. **¶ Quique terrigene et filij hominum.** Quod ait: terrigene ad peccatores retulit: quod ait: filij hominum: ad fideles et iustos. Videtis ergo: quia servatur ista distinctio. Qui sunt ergo terrigene: filij terre. Qui sunt filij terre: Qui hereditates terrenas requirunt. Qui sunt filij hominum: Qui pertinent ad filium hominis. Aliquando iam ista distinximus sanctitati vestre: et inuenimus quia Adama homo erat: filius hominis non erat. Christus autem filius hominis erat: et deus erat. Quicunque enim pertinet ad Adam: terrigene: quicunque pertinet ad Christum filium hominis. Omnes tamen audiant: ego nulli subtraham sermonem meum. Terrigena est: audiat propter iudicium: filius hominis est: audiat propter regnum. **S**imul in **vnū diues et pauper.** Item ipsa sunt repetita. Quod ait: diues: ad terrigenas pertinet: quod ait: pauper: ad filios hominum. **D**ivites intellige superbos: pauperes humiles. Habeat quis multas facultates pecuniarum: si in eis non extollit pauper est. Non habeat aliquid et cupiat et inflet: inter divites et reprobos enim deputat deus. Et divites et pauperes in corde interrogat deus: non in area et domo. **N**one pauperes sunt qui accipiunt mandatum apostoli dicentis **Timotheo:** precepe divitibus huius seculi non superbe sapere: Quod eos qui divites erant fecit pauperes: Tuli illis: quare querunt divites? **N**emo enim vult esse diues nisi ut inflet: inter quos vivit: et superior illis videatur. **C**ui autem dixit: non superbe sapere: equales eos fecit non habentibus: ut fortassis pauculis nummis medicus extollat: quod ille diues qui audit apostolum dicentem: **P**receptum divitibus huius seculi non superbe sapere. Unde non superbe sapere: Si faciat quod sequitur: **M**ecum sperare in incerto divitiarum: sed in deo vivo qui prestat nobis omnia abundanter ad fruendum. **N**on dixit: qui prestat illis: sed qui prestat nobis. Nunquid ipse Paulus non habebat divitias? Habebat plane. Quas divitias? **D**e quibus dicit alio loco scriptura: **F**idelis hominis mundus totus divitiarum est. Audi et ipsum confitentem: **Q**uasi nihil habentes: et omnia possidentes. Qui vult

ergo esse diues: non hereat parti: et totum possit debere: illi inhereat qui totum creavit. Simul in **vnū diues et pauper.** Bicit in alio psalmo: **E**dēt pauperes et saturabunt. Quod commendavit pauperes: **E**dent pauperes et saturabunt. **Q**uid edunt? **Q**uod sciunt fideles. **Q**uod saturabunt? **I**mitando passionem domini sui: et non sine causa accipiendo precium suum. **E**dent pauperes et saturabunt: et laudabunt dominum qui requirit eum. **D**ivites quid? **E**tiam ipsi edunt. Sed quod edunt? **M**anducaverunt et adoraverunt omnes divites terre. **N**on dixit: manducaverunt et saturati sunt: sed manducaverunt et adoraverunt. **A**dorant quidem deum: sed humanitatem non luit exhibere fraternam. **M**anducant illi et adorant: manducant isti et saturant: tamen omnes manducant. **E**xigit de manducante quod manducat: non prohibeat manducare a dispensatore: sed moneat timere extractorem. **A**udiat ista ergo peccatores et iusti: gentes et qui habitant orbem: terrigene et filij hominum: simul in **vnū diues et pauper:** non divisi: non separati. **T**empore messis hoc faciat: manus ventilatoris habet poterit. **N**unc filius in **vnū** audiat diues et pauper: filius in **vnū** pascant hedi et agni: donec veniat qui segreget alios ad dexteram: alios ad sinistram. Simul in **vnū** audiat docentem: ne segregati ab invicem audiant iudicantem. **E**t nunc quid est quod audituri sunt? **¶ O**s meum loquetur sapientiam: et meditatio cordis mei intelligentiam. **E**t hec repetit potius: ne forte cum dixisset: os meum: intelligeres eum tibi loqui: qui in labijs haberet sapientiam. **M**ulti enim habent in labijs: et non habent in corde: de quibus dicit scriptura: **P**opulus iste labijs me honorat: cor autem eorum longe est a me. **Q**uid ergo ait: **I**lle tibi loquitur: qui cum dixerit: **O**s meum loquetur sapientiam: intelligas quia illud quod ex ore fundit de vena cordis emanat intus est: **E**t meditatio cordis mei intelligentiam. **¶ I**ndinabo in pabolam aurem meam: aperiam in psalterio propositum meum. **Q**uis est hic cuius meditatio cordis loquitur intelligentiam: ut non sit in sola superficie labiorum: sed hominis interiora possideat? **Q**uis est iste qui audit: et sic loquitur? **M**ulti enim loquuntur quod non audiunt. **Q**ui sunt qui non audiunt quod loquuntur? **Q**ui non faciunt que dicunt: **Q**uales dicit dominus phariseos sed esse super cathedram Moysi: **E**toluit tibi loqui in cathedra Moysi: per eos qui ea loquuntur et non faciunt: et tibi securitatem dominus voluit dare. **N**olite timere. **Q**ue dicunt inquit facite: que

Alia f. a.
t prudentia.

aut faciūt: facere nolite. **B**icut enī et nō faciūt. Non audiunt qđ dicūt: qui vō faciūt et sic dicunt: audiūt qđ dicunt: et ideo fructuose dicūt: qđ audiūt. **Q**ui igitur dictor et nō auditor est: alteri pdest: sibi nō pdest. **I**ste ergo qui et auditor volebat eē et dictor: et qđ tibi loquit anteqđ diceret: aperiā in psalterio ppositionē meā: qđ est iam loqui p corpus: sic enī vtitur anima corpe: quō vtitur citharista psalterio: dixit inclinabo in pabolā aurē meā. **A**nteqđ loquar tibi inqđ p corpus: anteqđ psalteriū sonet. **P**rimo igitur inclinabo in pabolā aurē meā: id est audia qđ tibi dicam: **E**t quare in pabolā: **Q**uia videm⁹ nūc p speculū in enigmate: sic dicit **A**plūs. **Q**uidū sum⁹ in hoc corpe pegrinamur a dño: quia nondū est illa visio nostra facie ad faciem: vbi iam non sint parabole: vbi iā nō sint enigmata et similitudines. **Q**uicquid mō intelligim⁹: p enigmata pspicim⁹. **E**nigma est obscura pabola que difficile intelligit. **Q**uantū vis excolat hō cor suū: et ad iteriora intelligēda refugiat: qđiu p corruptibilitatē carnis hō videm⁹: expte videm⁹. **A**ssumpta ī corruptiōe ī resurrectionē mortuorū: cū apparuerit fili⁹ hominis iudicaturus viuos et mortuos: tunc videbit filius hominis: qui pmo iudicat⁹ est: iudicans: discernēs malos a bonis: ponēs malos a sinistris: bonos a dextris. **V**idebūt illū et boni et mali: sed malis dicet: **I**te in ignē eternū. bonis autē dicet: **E**lenite benedicti patris mei pcepit regnā. **A**bibūt mali in ambustione eternā: iusti autē in vitā eternā: et ibi erit illa visio facie ad faciem: qđ illi nō sunt digni. **A**tendite quid dicā. **F**ilium enī hominis sic hic: cū esset adhuc iudicand⁹: et mali viderūt et boni: viderūt enim apłi qui secuti sunt: viderūt iudei qui crucifixerūt: sic cū venerit iudicaturus: et boni illū videbūt et mali. **B**oni vt papiāt mercedē: qđ secuti sunt: mali vt papiant penā: qđ crucifixerūt. **S**oli igitur illi damnabunt qui crucifixerūt. **A**udeo dicere soli: **E**rgo nos inquit ptores hui⁹ tps securi sumus: **S**i nō animū interrogat de⁹: securi estis. **Q**uid ē qđ dixi: **I**ntelligat caritas vīa: ne b dicāt in iudicio dei: qđ nō intellexerūt. **I**udei qđ viderūt christū crucifixerūt: tu qđ nō vides christū: vbo ipi⁹ resistis. **N**ūquid igitur qđ verbo resisti: carnē nō crucifigeres si videres? **C**ōtempnit iude⁹ ī ligno pendentē: cōtempnis tu in celo sedentē. **E**rgo viderūt ambo genera dñi hic esset: ambo genera videbūt

et cū venerit. **F**ili⁹ enī hominis veniet vt iudicet: qđ fili⁹ hominis venit vt iudicare. **I**deo quia pater nō est incarnatus: pater non est passus: et p filiū hominis iudicat: sicut ipse dixit in euāgelio: **P**ater nō iudicat quēqđ: s omne iudiciū dedit filio. **S**ecur⁹ paulopost ait: **E**t dedit ei potestātē iudiciū faciendi: quoniā filius hominis est. **S**cđm enī qđ fili⁹ dei est: verbū semp cū patre: et quia semper cū patre: cū pte semp iudicat. **S**cđm autē qđ filius hominis ē et iudicatus est: et iudicaturus est. **Q**uō autē visus est ab eis qui crediderunt: et ab eis qui crucifixerūt: quādo iudicatus est: sic videbit cum ceperit esse iudex: et ab eis quos damnabit: et ab eis qđ coronabit. **V**isionē autē illam diuinitatis: quam pmissit dilectoribus suis quādo ait: **Q**ui diligit me diliget a patre meo: et qui diligit me: mandata mea custodit: et ego diligā eum: et ostendā meipm illi: iam impij nō videbunt. **I**sta demonstratio quodāmodo familiaris est: suis illam seruat: nō illam ostēdit impijs. **Q**ualis est ipa visio: **Q**ualis christus equalis patri. **Q**ualis est christus: **I**n pncipio erat verbū: et verbū erat apud deū: et deus erat verbū. **H**uic visioni suspiramus modo: et gemim⁹ qđiu peregrini sumus: huic visioni in fine reddemur: hanc visionē modo in enigmate videmus. **S**i enī in enigmate videmus: inclinemus in pabolam aurem nostrā: et sic apiamus in psalterio ppositionē nostrā. **A**udiamus qđ dicim⁹: faciamus qđ pcpimus. **E**t quid dixi: **E**t quid timebo ī die mala: **I**niquitas calcanei mei circū dabit me. **L**epit obscuri⁹: vt qđ timebo inquit ī die mala: **I**niquitas calcanei mei circū dabit me. **M**agis ergo debet timere: si iniquitas calcanei eius circū dabit eum. **N**on enī timeat inquit homo: qđ nō habet ī potestate deuitare. **V**erbi gratia: **Q**ui timet mortē quid factur⁹ est: vt nō moriatur? **B**icat mihi qđ vadat: **Q**uo debet **A**dā qui natus ē ex **A**dām: **S**ed cogitet qui natus ex **A**dā: et secutus est christū: et oportet euz soluere quod debet **A**dā: et cōsequi quod pmissit christus. **Q**ui ergo timet mortē nō est quo vadat: qui autē timet damnationē quā audient impij: ite in ignem eternū: est quo vadat: nō ergo timeat. **E**t quid enim timeat: **I**niquitas calcanei ipi⁹ illū circū datura ē. **S**i igitur vitet iniquitatē calcanei sui: et ambulet p vias dei: nō pueniet ad diē malā. **D**ies mala: dies nouissima si erit illi mala.

Alia lra.
Cur.

Et enī dies nouissima mala erit quibusdā:
bona erit quibusdā. Aliquid mala erit illis
quib⁹ dicet: Venite bñdicti patris mei per
cipite regnū: Sed mala erit illis quib⁹ di
cet: Ite i ignē eternū. Qd si iniquitas calca
nei sui circūdabit eū: vt quid g̃ timet i die
mala: Qdodo cū viuūt pvideāt sibi: tollāt
iniquitatē a calcaneo suo: ambulent illam
viā: ambulēt p viā de q̃ ipse dixit: Ego sum
via veritas ⁊ vita: ⁊ nō timeāt in die mala:
qz dat illis securitatē q̃ fact⁹ ē via. Ut qd ti
mebo i die mala: Iniquitas calcanei mei cir
cūdabit me. Ergo vitet iniquitatez calcanei
sui. In calcaneo quisqz labit: Intēdat ca
ritas viā: a deo quid dictū ē serpenti: Spā
tuū obseruat caput: ⁊ tu ei⁹ obseruabis cal
caneū. Diabol⁹ calcaneū tuū obseruat: qñ
laberis vt deiciat te. Ille obseruat calca
neū tuū: tu obseruabis caput illi⁹: qd ē ca
put illi⁹: Initiū male suggestiōis illi⁹. Qñ
incipit male suggerē: tūc repelle: anteqz sur
gat delectatio: ⁊ sequat⁹ p̃sensio: ⁊ tūc vita
bis caput ei⁹: ⁊ nō apphēdet ille calcaneū
tuū. Quare autē Eue b̃ dixit: Quia p car
nē labit hō. Eua nobis interior caro nra ē.
Qui diligit inq̃t vxorē suā: seipm diligit.
Quid est seipm: Sequit⁹ ⁊ dicit. Nemo em̃
vnqz carnē suā odio habuit. Quia q̃ quō
illū hoīem Adā p Eua supplātauit: sic dia
bolus p carnē vult nos supplātare. Prece
ptū est em̃ Eue vt obseruet caput diaboli:
qz diabol⁹ calcaneū ipi⁹ obfuit: Si g̃ iniq̃
tas calcanei circūdabit nos: vt qd timeam⁹ i
die mala: cū pueri ad xpm habeam⁹ i p̃tate
vt n̄ faciam⁹ iniquitatē: ⁊ n̄ erit qd nos circū
det: ⁊ gaudebim⁹ i die nouissima n̄ plāgem⁹.
Qui sunt autē qz circūdabit iniquitas calca
nei: Qui cōfidūt i virtute sua: ⁊ i
abundantia diuitiarū suarū gloriānt⁹.
Ergo vitabo ista: ⁊ nō iniquitas calcanei
mei circūdabit me. Quid ē vitare ista: Ut
nō cōfidam⁹ i vtute nra: nō glīemur i abū
dantia diuitiarū nraz: s̄ glīemur in eo qui
nobis p̃misit hūilibus altitudinē: ⁊ mina
tus ē elatis damnationē: ⁊ nō nos iniquitas
calcanei circūdabit. Qui cōfidūt i virtute
sua: ⁊ i abundantia diuitiarū suarū gloriānt⁹:
sunt q̃ p̃sumūt in amicis suis: alij p̃sumunt
i virtute sua: alij i diuitijs. Ista ē p̃sumptio
generis hūani: nō p̃sumētis i deo. Dixit de
virtute: dixit de diuitijs: dicit de amicis.
Frater non redimit: redimet ho
mō: Expectas vt hō te redimat ab ira vē
tura. Si te frater nō redimet: homo te redē

ptur⁹ est: Quis ē frater: Qui si nō redime
rit: nullus homo redemptur⁹ ē: q̃ post resur
rectionē dixit: vade dic fratrib⁹ meis. Fra
ter noster voluit esse: ⁊ cū deo dicim⁹: pa
ter noster: hoc manifestat i nobis. Qui em̃
dicit deo: p̃at n̄r: christo dicit: frater. Ergo
qui patrē deū: ⁊ fratrē habet christū: nō ti
meat in die mala. Nō em̃ circūdabit iniqui
tas calcanei eius: qz nō p̃sumit de virtute
sua: nec in abundantia diuitiarū suarū glīat:
nec de amicis suis potētibus se iactat. In
illo g̃ p̃sumat q̃ p̃pter illū mortu⁹ est: vt ille
nō i sempiternū moreret: q̃ p̃pter illū hūili
atus ē: vt ille exaltaret: qui q̃sivit impiū: vt
a fideli q̃reret. Ergo si ipse non redimet: hō
redemptur⁹ est. Aliqz hō redimet: si filius
homīs nō redimit: Si christus nō redimit:
Adā redimet: Frater nō redimit: redimet
homo. Nō dabit deo de⁹ p̃pitiatōe
sua: Et p̃ciū redemptiōis aīe sue:
Ille cōfidit in virtute sua: et in abundantia
diuitiarū suarū glīat: q̃ nō dabit deo de⁹ p̃pi
tiatōe sua: id est placationē: q̃ flectat deū
p peccatis. Nec p̃ciū redēptiōis aīe sue: q̃
p̃sumit de virtute sua: ⁊ de amicis: ⁊ de di
uitijs suis. Qui sunt autē q̃ dant p̃ciū redē
ptiōis aīe sue: Quibus ait dñs: Facite vo
bis amicos de māmōna iniquitatis: vt et ipi
recipiāt vos i tabernacula eterna. Illi dāt
p̃ciū redemptiōis aīe sue: qui nō cessant
elemosynas facere. Ideo illos quos mo
net p Thimotheū apls: noluit eē supbos:
ne i abundantia diuitiarū suarū glīarent. Be
nīqz qd possidebāt: noluit apud illos vete
rascere: s̄ aliqd ex eo fieri: vt esset p̃ciū redē
ptiōis aīe eoz. Ait em̃: Diuitib⁹ hui⁹ seclī
p̃cipe: nō supbe s̃ape: neqz sp̃are in incerto
diuitiarū: s̄ i deo viuo: q̃ p̃stat nob̄ oīa abū
dāter ad fruēdū. Et qñ dicerēt: Quid g̃ fa
cturi sum⁹ de diuitijs nris: Diuites sint in
q̃t i opib⁹ bonis: facile tribuāt: cōicent: ⁊ n̄
illud p̃dituri sūt. Qñ scim⁹: Audi qd seq̃t.
Thesaurizēt sibi fundamētū bonū i futurū:
vt apphēdāt verā vitā: sic dabūt p̃ciū re
dēptiōis aīe sue. Et dñs n̄r b̄ monet: Fa
cite vobis saculos nō veterascētes: thesau
rū nō deficiētē i celo: q̃ fur nō accedit: neqz
timea corrūpit. Noluit de⁹ vt p̃das diuitias
tuas: s̄ vt locū ill⁹ mutes. Cōsiliū tibi dedit
Intelligat caritas viā. Qd si amic⁹ tu⁹ in
traret i domū tuā: ⁊ inueniret te i loco hūi
do frumētā posuisse: qui forte sciret natu
rā corruptiōis frumentorū quā tu nescires:
daret tibi huiusmodi p̃siliū dicens: Frater

Alia lra.
i placationē
suam.

Alia lra.
in latitudine

perdis quod cum magno labore collegisti: in loco humido posuisti: pauci diebus ista putrescunt. Et quod facio frater: Leua in supiora. Audires amicum suggerentem ut frumenta leuares de inferioribus ad supiora: et non audis christum monentem: ut thesaurum tuum leues de terra ad celum: ubi non hoc tibi reddatur quod seruas: sed serues terram: accipias celum: serues mortalia: accipias sempiterna. **F**eneraris christum: accipiat in terra parua: ut reddat tibi in celo multa. Querunt autem illi quos circumdabit iniquitas calcanei sui: quod confundunt in virtute sua: et in abundantia diuitiarum suarum gloriantur: et de micis hominum nihil valentibus prestare presumunt: non dabit deo de propitiacione sua. Et precium redemptionis anime sue. Et quid dixit de tali homine: **Et laborabit in eternum et uiuet adhuc in fine.** Labor eius sine fine erit: vita ipsius habebit finem. Quare hoc dixit: uiuet in fine: Vita quippe non ponit isti: nisi delicias quotidianas. Adeo multi inopes et pauperes nostri: paru firmiter et non intuentes quod illis promittatur de istis laboribus: cum viderint diuites in epulis quotidianis: in splendore et nitore auri et argenti: quod dicunt: felices sunt isti: isti vere uiuunt. Bicit iam non dicat et monemur: et si dici habet vel a paucioribus dicat quod dicere si non moneamur. Nam nec nos presumimus: ita nos ista dicere ut non dicat: si vel a paucioribus dicant: nam dicet usque in fine seculi. **H**anc est: quod dicit eum uiuere: adiungit: dicit tonat: putas eum solum uiuere: uiuat: finiet vita ipsius: quoniam non datur precium redemptionis anime sue. Finiet vita: labor non finiet. Laborabit in eternum et uiuet in finem. Quomodo uiuet in fine: Quomodo uiuebat ille qui induebatur purpura et bysso: et epulabatur quotidie splendide: et iacentem ulcerosum ante ianuam: cuius ulcera canes lungebant: et desiderantem micam quam de mensa eius cadebat: superbus et tumidus contemnebat. Quid illi profuerunt illi diuitie: Mutauerunt vices ambo: ille a ianua diuitis subleuatus est in finem Abrahę: ille ab epulis splendidis missus est in ignem. Ille requiescebat: ille ardebat. Satiabatur ille: iste sitiebat. Ille laborauerat in finem: uiuet in eternum. Ille vixerat in finem: laborabit in eternum. Et quid profuit diuiti qui quesitum apud inferos in tormentis posuit: stillari sibi guttam aque in lingua suam de digito Lazari dicens: quoniam ardeo hic in hac flamma: et non illi concessum est. Sic desiderauit ille guttam de digito: quomodo ille micam de mensa diuitis. Sed illi labor finit

est: et illius vita finita est. Labor huius in eternum: vita illius in eternum. Non hic habemus vitam qui forte hic laboramus in terra: et non sic erimus postea. Erunt enim vita nostra christus in eternum. Illi autem qui hoc voluit habere vitam: laborant in eternum: et uiuent in fine. **Q**ui non videbit in eternum cum viderit sapientes morientes. Si iste qui laborabit in eternum et uiuet in fine: non videbit in eternum: cum viderit sapientes morientes: quid est hoc? Et non intelliget quod sit interitum: quoniam viderit sapientes morientes. Bicit enim sibi iste: quod sapiens erat: et cum sapientia inhabitabat: et cum pietate deum coluit: nunquid non est mortuus? Faciamus ergo mihi bene cum uiuo. Nam si aliquid posset qui aliud sapiunt: non morerentur. Quidet illi mori: et non videt que sit mors. Non videbit interitum cum viderit sapientes morientes. Quomodo iudei viderunt christum pendentem in cruce et protulerunt dicentes: iste si filius dei esset descenderet de cruce: non videntes quod sit interitus. Si videret quod sit interitum: se videret. Ille moriebatur temporaliter ut reuiuisceret eternum: illi uiuebant temporaliter ut morerentur in eternum. Sed quod illi videbant morientem: non videbant interitum: id est non intelligebant quod esset verum interitum. Quid: dicunt etiam in sapientia: Morte turpissima condemnemur illi: erit. n. respectus ex sermonibus illi. Si enim est vere filius dei: liberabit illum de manibus contrariorum. non promittet mori filium suum: si vere filius ipsi est. At ubi viderunt illum in cruce: insultantes sibi: et illum non descendentem de cruce dixerunt: Vere homo fuit. Bictum est: et utique poterat descendere de cruce: qui potuit de sepulchro resurgere. Sed docuit nos ferre insultantes: docuit aduersus linguas hominum esse patientes: bibere modo calicem amaritudinis: et postea accipere sempiternam salutem. Bibe eger calicem amarum: ut sanus sis cui non sunt sana viscera: noli trepidare: quod ne trepidares porro bibit medicum: id est passionis amaritudinem bibit porro dominus. Bibit qui peccatum non habebat: qui quod in eo sanaretur non habebat. Bibe donec transeat amaritudo huius seculi: et veniat seculum: ubi nullum scandalum: nulla ira: nulla tabes: nulla amaritudo: nulla febris: nullus dolus: nulle inimicitie: nulla senectus: nulla mors: nulla contumacia: Labora hic venturus ad finem. Labora ne cum non vis hic laborare: venias ad finem vite: et nunquam venias ad finem laborum. Qui non videbit interitum cum viderit sapientes morientes. **S**imul imprudens et insipiens

Alia lra. t non habe

Alia lra. t insipiens et stultus.

peribunt. Quis est imprudens? Qui non sibi prospicit in futurum. Quis est insipiens? Qui non intelligit in quo malo sit. Tu vero intellige in quo malo sis modo: et respice ut in bonis sis in posterum. Intelligendo in quo malo sis: non eris insipiens: respiciendo tibi in futurum non eris imprudens. Quis est qui sibi respicit? Seruus ille cui dedit dominus suum quod erogaret: et postea dixit ei: Non potes mihi agere: redde rationem actus tui. Et ille. Quid facio? Fodere non possum: medicare profundum. Sedit et de re domini sui fecit sibi amicos qui illum recipere cum de actu persciteret. Ille enim fraude fecit domino suo: ut compareret sibi amicos qui illum suscipere: tu noli timere ne fraudem facias: ipse dominus hortatur ut facias: ipse tibi dicit: fac tibi amicos de mammona iniquitatis. Fortassis ea que acquisisti: de iniquitate acquisisti: aut fortasse ea ipsa est iniquitas: quia tu habes et alii non habet: tu abundas et alter eget. De ista mammona iniquitatis: de diuitiis istis que iniqui vocant diuitias: fac tibi amicos: et prudens eris: compares tibi non fraudaris. Adhuc enim videris perdere. Numquid perdes in thesaurario ponens? Nam pueri fratres vestri sibi emant nescio quid: simul inveniunt numos: et ponunt in thesaurario: et non aperiunt nisi postea: numquid quod non videtur quod colligunt: id perdidit? Nolite timere: ponunt pueri in thesaurario et securi sunt: ponis in manu christi et times? Esto prudens et respice tibi in posterum in celo: Esto ergo prudens: imitare formicam: sic dicit scriptura. Recorde estate: ne esurias in hyeme. Hyems est dies nouissimus: dies tribulationis: hyems est dies scadalorum et amaritudinis. Collige quod ibi tibi sit in posterum: si autem non facis: simul imprudens et insipiens peribis. Sed mortuus est ille diues: et tale ibi funus factum est. Ecce quo se conuerterunt homines. Non attendunt quod mala vitam habuerit cum viveret: sed quod pompam cum moreretur. O felix quem tanti plangunt: iste vero sic vixit pauci plangent. Omnes enim deberent plangere tam male viventem: si pompa est funeris: excipit sepulchro precioso: iuoluit preciosis vestibus: sepelitur vnguentis et aromatibus. Beinde memoriam qualem habet: quod marmoratam. Vivit in ipsa memoria ille ubi mortuus est. Ista putantes bona aberraverunt a deo: nec quesierunt vera: et decepti sunt falsis. Adeo vide quid sequitur. Ille qui non dedit precium redemptionis anime sue: qui non intellexit interitum: qui vidit sapientes morientes: et factus est imprudens et insipiens: ut simul periret. Et quomodo peribunt? Et qui relin-

quit alienis diuitias suas: similis et imprudens et insipiens peribunt. Attendite fratres. Et relinquent alienis diuitias suas. Quasi eos posuit in maledicto: qui cum mortui fuerint: alieni possidebunt res ipsorum. Ergo felices ipsi qui relinquunt filios in possessione sua quibus sui succedunt. Habuit filios: non est mortuus. Quid filii ipsius? Et ipsi seruant quod eis reliquerunt parentes sui. Nam est quia seruat et auget. Quibus et ipsi seruat: filijs suis: et illi filijs: et tertij filijs. Quid christus? Quid anime tue? Omnia filijs. Inter filios suos quos habet in terra computet unum fratrem quem habet in celo: cui totum dare debebat: vel diuidat cum illo. Sed tamen ait mihi aliquis: ecce quos maledictos dixit scriptura: quos dixit perire et relinquere alienis diuitias suas: ille autem beatus qui suis reliquit. Ego discutio sensum istum: quia inclino in pabolam aurem meam: et video non frustra sic loqui scripturam. Video enim multos iniquos mori quibus successores sunt filij: nec potuit sic loqui scriptura: ut separaret eos a miseria quorum vitam improbat. Et quid putatis intelligere fratres: nisi quia omnes tales alienis relinquunt diuitias suas? Quomodo alieni sunt filij? Iniquorum filij alieni sunt. Nam inuenimus quedam extraneum propinquum factum: quia per fuit. Si quis tuorum tibi nihil predest: alienus est. Ubi inuenimus nescio quem extraneum propinquum factum: quia perfuit. In euangelio. Facebat qui datus vulnerat a latronibus: dominus autem dixerat cuidam: Diligis proximum tuum tamquam teipsum: et ille responderat. Et quis est mihi proximus? Et narrauit dominus. Non quidam descendeat ab hierusalem in hiericho: et incidit in latrones qui eum vulnerauerunt: et semivivum in via reliquerunt. Transiit per priorem iudeum enim erat: non de hierusalem descendeat in hiericho. Transiit sacerdos et perterritus: transiit leuiticus et perterritus est ipse. Transiit quidam samaritanus. Samaritanus nescio quis extraneus erat: ipse ad illum accessit: insperxit misericordiam eius: et misericordiam motus curauit vulnera eius: leuauit in iumentum et duxit in stabulum. Comedauit stabulario. Quia in mysterio deca sunt: et ad discutiendum nunc plura vident: tamen propter quod proposui fratres: ait dominus. Quis est illorum illi saucia to proximus? Respondit ille. Credo quod cum illo fecit misericordiam. Glade inquit: et tu fac similiter. Cui misericordiam facis: proximus tibi est. Si ergo extraneus samaritanus faciendo misericordiam et subueniendo proximo factus est: quicunque tibi in tribulatione subuenire non potest: alieni a te facti sunt. Jam attendamus illos diuites qui male vixerunt: qui superbe egerunt: mortui sunt: et reliquerunt: non dico

extraneis: s; filijs suis reliquerūt diuitias suas: et filij ipsorū viā parētū suorū sequūt. Sicut illi supbi: ita et isti: sicut illi rapaces: ita et isti: vt illi auari et isti: alieni ab illis sūt. Nam vt noueritis quia illi alieni sunt: subuenirent illi diuiti q̄ ardebat in flāma: succellores ipsius diuitiarū. Sed forte nō habuit q̄ illi succederēt: et alieni possiderūt diuitias ipsius. Inuenim⁹ in ipso euāgelio q̄ habuit. Aut em̄: habeo quinq; frēs. Frēs ipsius subuenire illi ardēt in flāma nō potuerūt. Quid tibi diceret diues: Quid frēs? Unū fratrē mihi amicu non feci q̄ iacebat ad ianuā. Illi mihi frēs subuenire nō pnt: q̄ possident diuitias meas: alieni a me facti sunt. Videtis q̄ oēs q̄ male viuūt: alienis relinquūt diuitias suas: s; plane p̄stāt illis ipsi alieni q̄ vocāt sui. Audite q̄ illis p̄stāt: attēdite quō irrideāt: s; ipudēs et insipies pibūt: et reliquēt alienis diuitias suas. Quare dixit alienis: Quia nihil eis pdesse pnt. Et tñ in q̄ sibi vidēt pdesse. **Et sepulchra eorū dom⁹ eorū in eternū.** Jam q̄ ista structa sunt sepulchra: dom⁹ sunt pulchra. Nā plerūq; audis diuitē dicētē: habeo marmoratā domū quā relicturus sū: et nō cogito mihi eternā domū vbi sp̄ ero. Qñ cogitat sibi memoriā marmoratā aut sculptā facere: q̄si de domo eterna cogitat: q̄si ibi manebat ille diues. Si ibi maneret: nō arderet apud inferos. Tibi mane at spūs male agētis: nō vbi ponat corpus mortale cogitādū ē: s; dom⁹ eorū sepulchra eorū in eternū. **Tabernacula eorū in generatiōe et generatione:** Tabernacula in quib⁹ tpalit māsērūt: dom⁹ in quibus q̄si in eternū manebūt: id ē sepulchra. Tabernacula q̄ suis dimittūt vbi manebāt cū viuerēt: trāsēūt q̄si ad dom⁹ eternas ad sepulchra. Quid illis p̄sunt tabernacula eorū in generatiōe et generatione: Jam generatio et generatio puta filij sūt: nepotes erūt et p̄nepotes: q̄ faciūt: Quid p̄sunt tabernacula eorū: Quid? Audi. **Inuocabāt noīa eorū in terris ipsorū:** Quid est h? Tollūt panē et merū ad sepulchra: et inuocāt ibi noīa mortuorū. Putas quātū inuocatū est nomē illius diuitis: postea qñ inebriabant se hoies in memoria ipsi⁹: nec descēdebat vna gutta sup linguā ipsi⁹ ardētē: Venti suo seruiūt hoies: nō spiritib⁹ suorū. Ad spūs mortuorū suorū nō puenit: nisi qd̄ secū viui fecerūt: Si aut viui nō secū fecerūt: ad mortuos nihil puenit. S; qd̄

Alia lra.
† illozū.

Alia lra.
† progenie et
progente.

Alia lra.
† Inuocauit.
† sua. † suis.

faciūt illi: Solū inuocabāt noīa eorū in terris ipsorū. **Et hō cū in honore esset nō intellexit: cōpar⁹ est iumentis in sensatis: et similis factus est illis.** Quō insultatū est hoib⁹ q̄ nō intellexerūt qd̄ facerēt de diuitijs cū viuerēt: et putarēt se btōs futuros: q̄si si haberēt memoriā marmoratā: q̄si etnā domū: et si sui q̄b⁹ reliq̄ssent lbtatā suā inuocarēt noīa eorū in terris ipsorū. Beuerūt autē p̄tra p̄parare sibi domū eternā in bonis opib⁹: p̄parare sibi vitā immortalē: mittere ante se sumpt⁹: seq̄ opa sua: attēdere comitē egentē: dare ei cū q̄ ambulat: nō cōtēnere christū ante ianuā vlcerosū q̄ dixit: Cū vni ex minimis meis fecistis: mihi fecistis. Quia q̄ non intellexit hō in honore posit⁹. Quid est in honore posit⁹? Fact⁹ ad imaginē et similitudinez dei: hō platus iumentis. Non em̄ fecit deus sic hoīem: quō fecit iumentū: sed fecit deus hoīem cui seruiret iumentū. Nunq̄d eius vrib⁹ et nō intellectui? Ille aut nō intellexit. Et q̄ fact⁹ erat ad imaginē dei: cōparat⁹ est iumentis insensatis: et similis fact⁹ est illis. Un alibi dicat: Nolite esse sic equus et mulus: q̄b⁹ nō est intellect⁹. **Hec via eorum scādalu ipsi⁹:** Ipsi⁹ sūt scādalu nō tibi. Qñ aut erit et tibi: Si putes q̄ beati sint tales: Si intelligas q̄ nō sūt bti: ipi⁹ erit scādalu via ipsorū nō christo: nō corpi ei⁹: nō mēbris ei⁹. **Et postea in ore suo benedicēt.** Quid est postea in ore suo b̄ndicēt: Cū facti fuerint tales vt nō querāt nisi bona tpalia: sūt hypocrite: et qñ b̄ndicūt deū: labijs b̄ndicūt nō corde. Tales facti christiani: qñ illis laudat vita eterna: et dicūt illis p̄teptores diuitiarū esse debere in noīe christi: torquēt in corde suo. Et si nō audent in facie ne erubescāt ab hominib⁹ aut nec corripiant: in corde id faciūt et p̄tēnūt: et remanet eis in ore b̄ndictio et in corde maledictio. Et postea i ore suo b̄ndicēt. Longū est vt psalmū finiam⁹: sufficiat caritati v̄re quod audistis interim hodie: cras quod dño placuerit audietis.

Sermo secundus de secūda parte psalmi.

Hesterno die cepto psalmo terminus debebat sic meminuit caritas v̄ra. Perueneram⁹ autēz vsq; ad istū versuz vbi designat spūs dei hoies nō attēdētes nisi ad p̄ntia: secularia: terrena. Et in postez post hāc vitā nihil cogitātes: neq; vllā felicitatē esse arbitātes: nisi diui-

Alia lra.
† insipiens

Alia lra.
† illozū

Alia lra.
† cōplac

tias et honores huius seculi: et transitoria felicitate. Post obitum autem suum non attendentes: nisi quemadmodum eis procurent funera poposa: et sepeliunt in monumentis ope mirabili extructis: et inuocant nomina eorum in terris ipsorum a domibus eorum. Non autem sibi comparant ubi spiritus sit post hanc vitam: Stulti: non tremiscunt vocem christi dicentis: Stulte hac nocte auferet aia tua a te: et qui prepassi cuius erunt: Nec attendentes post epulas quotidianas splendidas: et purpuram et byssum: diuitum damnatum ad tormenta in infernum: et post labores et vlcera et famem pauperem requescentem in sinu abrae. Ista non curantes: sed attendentes ad id quod presens est: et post hanc mortem non prouidentes nisi quemadmodum nomen eorum quod reprobat in celo inuocet in terra. Describens ergo tales spiritus: **Ita sic via ipsorum scandalum ipsis et postea in ore suo benedicet.** Sic dicit dominus Iesus christus de quibusdam qui primo accedunt ad fidem mundati verbo dei et exorcismis in nomine christi: ut accipiant gratiam dei ut baptisentur: et postea redeunt ad peiora mala quam antea commiserant: sicut illi inquit posteriora deteriora porribus. Hoc petrus apostolus: **Beatus autem: et erunt posteriora inquit illi homines peiora quam erant priora: Quare: Quia primo vel aptus paganus erat: postea palleat nomine christiano: sub velamine religionis occultus malus est: et fit deterior: quia occultus est: sic ait. et postea in ore suo benedicet: id est nomen dei et nomen christi audis in labijs: in corde non inuenis: de quibus dicitur: Populus iste labijs me honorat: cor autem eorum longe est a me. Ducis ergo quod psalmus tractatus erat. Beide sic incipiunt versus: hodie discutiendi atque tractandi. **Sic oues in inferno posite mors pastor est eis.** Quibus: Illi quorum via scandalum ipsis. Quibus: Illis qui presens sola attendunt: dum futura non cogitant. Illis qui vitam non putant nisi istam quam mors dicenda est. Non igitur immerito tamquam oues in inferno mortem habent pastorem. Quid est mortem habent pastorem: Mors enim aliqua res est: aut aliqua potestas est. Mors nempe separatio est anime a corpore. Mors equidem quam timet homines separatio est anime a corpore. Mors autem vera quam non timent homines separatio est anime a deo. Et plerumque cum timet homines istam quam separat animam a corpore: incidunt in illam ubi anima separat a deo. Hec est ergo mors. Quomodo autem mors pastor est illis: Si vita christus est: mors diabolus. Habemus autem multis locis in scriptura: quod vita est christus: mors autem diabolus est: non quod ipse mors est: sed quod per illum mors. Siue enim illa in quam lapsus**

est Adama ipse persuasione hominum perinata est: siue ista in qua separat anima a corpore: ipsum habet auctorem: qui primo per superbiam cades: inuidit statim: et morti inuisibili delectatur stantem: ut etiam morte visibili perderet. Ad eum pertinentes pastorem mortem habet. Nos autem qui de futura immortalitate cogitamus: et non sine causa in fronte signum crucis christi portamus: non habemus pastorem nisi vitam. Infidelium pastor mors: fidelium pastor vita. Si ergo in inferno sunt oues quibus pastor mors est: in celo sunt oues quibus pastor vita est. Quid igitur? Iam in celo sumus? In celo sumus fide. Si ergo in celo: ubi sursum cor: Si non in celo: ubi est quod apostolus Paulus dicit: **Nra enim conuersatio in celis est: Corpe ambulamus in terra: corde habitamus in celo.** Habitamus ibi: si illuc aliquid mittimus quod ibi nos teneat. Nemo enim habitat corde: nisi ubi cogitat. Inde autem cogitat ubi thesaurizat. Thesaurizauit in terra: cor ipsius a terra non recedit: thesaurizauit in celo: cor ipsius de celo non descendit: domino apte dicente: **Ubi est thesaurus tuus: illic et cor tuum erit.** Isti ergo quibus mors pastor est: videntur florere ad tempus et iusti laborare. Sed quare: Quia nox est adhuc. Quid est nox est: Non apparet merita iustorum: et quasi nox felicitas impiorum. Tadiu videtur herba letior quam arbor: quod diu hyems est. Herba enim per hyemem viget: arbor per hyemem quasi arida est. Cum sol exierit feruentior tempore est: arbor quam per hyemem arida videbatur: explet folijs: profert fructus: herba autem arefcit. Gloriam bonorum arborum: herba arida est: Sic et modo iusti laborant antequam veniat estas. Est vita in radice: nondum apparet in ramis. Radix autem nostra caritas est. Et quod ait apostolus: **Ut sursum debeamus habere radicem: ut vita sit pastor noster: quia habitatio nostra non debet recedere de celo: quia in hac terra debemus sicut mortui ambulare: ut supra viuamus: infra mortui simus: non ut supra mortui: infra viuamus.** Quia ergo non debet recedere vita nostra et cor nostrum desuper: quid ait apostolus: **Mortui enim estis. Et ne timeas: vita vestra abscondita est: ait: cum christo in deo.** Ecce ubi est radix nostra. Quando autem apparebit bonorum noster tamquam in folijs et fructibus: sequitur et dicit: **Cum christus apparuerit vita vestra tunc et vos cum illo apparebitis in gloria: et erit mane.** Nam modo non est mane. Lumeat modo superbi et diuites huius seculi: impij bonis insultent: infideles fidelibus et dicant: quod vobis predest: quia credidistis: Quid plus habetis: quia christum habetis: Respondeant fideles:

Alia lra.
placebunt.

Alia lra.
pascet eos.

Alia lra.
et eoz iusti in
maritino.

si vere fideles sūt: nox est nō dum videt qđ
tenemus. Nō quiescāt man⁹ i bonis ope-
rib⁹. **Uñ** alibi dī: In die tribulatōis mee
deū exquisiui manibus meis: nocte coram
eo: et nō sum deceptus. Apparebit labor nř
mane: et erit fructus mane: vt illi qui modo
laborāt: postea dominent⁹: et illi qđ modo se
iactant et supbiūt: postea subijciant⁹. **Quid**
enī sequit⁹: Sic oues i inferno posite mors
pastor est eis. **Et dominabunt⁹ eis**
recti mane. Puto iam planū esse istum
vsum: quia plocuti sum⁹: dominabunt⁹ eis
recti mane. **Tolera noctē:** desidera mane:
ne putes qđ nox habet vitā: et mane nō ha-
bet vitam. **Ergo** qđ dormit viuit: et qui sur-
git non viuit. Nonne qui dormit morti si-
milior est? **Et qui sunt qui dormiūt:** Quos
excitat apostol⁹? **Paulus:** si tamē velint cui
gilare. Quibusdam enim dicit: Surge qui
dormis: et exurge a mortuis: et illuminabit te
christ⁹. **Qui** g̃ illuminant⁹ a christo: iā vigi-
lant: sed nōdū apparet fruct⁹ vigiliay. Ma-
ne apparebit: id ē cū seculi hui⁹ icerta trāsi-
erit. **Ipsa** ē enī nox: nūc tibi vident⁹ qđi tene-
bre. Facit male: viuit: floret: fret: bonorāf.
Facit bñ rephendit: blasphemāf: accusāf:
laborat: terref: quasi tenebre sunt. **In radi-**
ce aut̃ vigor: fruct⁹: opulētia: vita nōdū ē i
ramis: sed radix nō aruit: filis arescenti est:
sed tpus venit: vestit⁹ honore suo: secūdaf
fructib⁹ suis. **Tūc** illi de quib⁹ scriptū est:
vt non eos zelemus: **Quid** enī de illis ait
psalm⁹? **Qñ** sicut senū cito arescēt: et sicut
olera prati cito cadent. **Cadēt** cū videbūt
ad dexterā sanctos qđ⁹ insultauerūt laborā-
tibus: et dicēt intra se penitentiā agentes: si
penitētia sera et infructuosa. **Qui** noluerūt
mō agere fructuosam: agent tūc infructuo-
sam. **Quid** g̃ dicēt iam i penitētia infructu-
osa? **Hi** sunt qđ aliquñ in risum habuim⁹: et i
similitudinē improprij. **Verba** dico libri
de sapiētia: cognoscūt qđ ea solent audire.
Verba enī sūt maloz futura qñ videbūt iu-
dicē: etiā oēs fideles ad dexterā ei⁹: et oēs
sanctos ei⁹ cū illo iudicātes: hoc habēt di-
cere: verba ipoz dicit scriptura. **Hi** sūt qđ
aliquñ habuim⁹ in risum: et in similitudinē im-
proprij: nos insensati vitā illorū estima-
bamus insaniā. **Cum** enī ceperit deo qđqz
vivere: mūdum contemnere: iniurias suas
nolle vlsceri: nolle hic diuitias: nō hic que-
rere felicitatē terrenā: cōtemnere oīa: dñm
solum cogitare: viā christi nō deferere: non
solum a paganis dicī insanis: sed qđ ma-

gis dolendū est: quia et int⁹ multi dormiūt:
et vigilare nolūt: a suis christianis audiūt:
quid pateris? **Fratres** mei homini vinenti
fm viam christi: qui dicit: **Quid** pateris?
Putamus quid dicit? **Horremus** iudeos
quia dixerūt domino Iesu christo: demo-
nium habes: et quando audimus euange-
lio recitari: tundimus pectora nostra. **Sec-**
lera tam rem dixerunt iudei christo: demo-
nium habes. **Age** tu christiane: quādo vi-
deris de corde hominis expulsū diabo-
lum: et inhabitare christū: et dicis: quid pa-
teris: demoniū tibi videt habere. **Victum**
est et de ipso domino qđ insaniret: quādo lo-
quebat⁹ verba que illi non caperēt. **Victū**
est: insanit: demoniū habet: et tamen aliqui
euigilabant a somno: et dicebant: non sunt
ista verba demoniū habētis. **Sic** et modo
fratres qđ diu ista verba audiūt et gentes: et
qui inhabitāt orbem: et terrigene: et filij ho-
minū: et diues et paup: id est et qui p̃tinent
da Adam: et qui p̃tinet ad christū: **Alij** di-
cunt: demoniū habet: **Alij** dicūt: non sunt
verba demoniū habentis. **Alij** enī tenent
viam seculi: et ista ad tempus audiūt. **Alij**
nō frustra audiūt: sed faciūt qđ dictum est:
Auribus pcipite qui habitatis orbē: et cū
agūt ista incertus est fructus. **Sed** qui ma-
le agūt: et viā seculi eligūt: mors pastor est
eis. **Qui** aut̃ eligunt viā dei: vita pastor ē
eis. **Veniet** ipa vita iudicatura: et damna-
tura cum pastore suo: eos quib⁹ dicet: **Ite**
in ignē eternū qui p̃paratus est diabolo et
angelis eis. **Illi** autē quib⁹ insultat⁹ est: et
qui irisi sunt: quia credebant: audiant ab
ipā vita quā habēt pastore: **Venite** bene-
dicti patris mei: pcipite regnū quod vobis
paratū est ab origine mūdi. **Dominabunt⁹**
g̃ eis recti: nō modo: sed mane. **Nemo** di-
cat: qđ sū christian⁹: iperē iniqu⁹: **Quis** oēs
es noli festinare: dominaber⁹: s mane. **Et**
auxiliū eoz veterascet in inferno a
gloria eoz. **Modo** habēt gloriā: i infer-
no veterascēt. **Quid** ē auxiliū eoz: **Auxi-**
liū de pecunia: auxiliū de amicis: auxiliū
de ṽtute sua: sed cū mortuus fuerit homo:
i illa die periet oēs cogitatiōes ei⁹. **Quātā**
visus est gloriā habere inter homines cum
viveret: tantā vetustatē et corruptionē sup-
plicioz hēbit cū mortu⁹ fuerit apđ inferos.
Verūtāme deus redimet animā
mea: **Videte** vocē sperāns de futuro: ve-
rūtāme de⁹ redimet animā meā. **Fortē** vox
ē adhuc volēns liberari de p̃ssura. **Nescio**

quis in carcere est: dicit: deus redimet animā meā: nescio q̄s in catena: deus redimet animā meā: nescio q̄s piculū patit in mari: iactatur fluctib⁹: ⁊ seuiētib⁹ tempestatib⁹ quid dicit: **Deus redimet animā meā. Liberari volūt ad istā vitā. Nō ē aut ista vox hui⁹. Audi qd sequit⁹. Deus redimet aīam meā. De manu inferni cui⁹ acceperit me.** Hanc redēptionē dicit quā chri⁹ iā in se oñdit. Bescēdit enī ad inferos: ⁊ ascēdit in celū. Qd vidim⁹ i capite: inueniem⁹ in corpore. Qd enī credim⁹ in capite: q̄ viderūt ipi nobis annūciauerūt: ⁊ p ipos videm⁹: qz vnū corpus oēs sumus. Sed meliores illi q̄ viderūt: nos deteriores quib⁹ annūciatū est. Nam hoc dicit ipa vita: ipse pastor noster. Insultat enī cuidā discipulo suo dubitanti: ⁊ cicatrices palpare cupienti. Et cum palpasset cicatrices exclamauit dicens: **Bñs meus ⁊ deus meus.** Videns dubitantē discipulū: ⁊ intuens totū orbem terraz crediturū: qz vidisti inqt credidisti: beati qui non vident ⁊ credent. **Uerūtāmē deus redimet animā meā: de manu inferi cū acceperit me.** **Hic ḡ quid: Labor: p̄sura: tribulatio: tēptatio. Nihil aliud speres. Ubi gaudiū: In spe futura. Nā dicit apostol⁹: Semp gaudētes. In tantis tribulationib⁹: semp gaudētes: semp tristes. Semp gaudētes: qz ipse dixit: Quasi tristes: semp autē gaudētes. Tristitia nostra habet q̄si: gaudiū nostrū nō habet q̄si: qz in spe certa est. Quare tristitia nra q̄si habet: Quia sic somnus trāsit: ⁊ dñabunt recti mane. Hōuit enī caritas vestra: quia qui somniū indicat addit quasi: quasi dicebā: quasi loquebar: q̄si prādebā: q̄si equitabā: q̄si disputabam. Totū quasi: qz cū euigilauerit nō inuenit qd videbat. Quasi thesaurū innenerā dicit mēdicus. Si q̄si nō esset: mēdicus nō esset: sed qz q̄si erat: mēdicus est. Itaqz mō q̄ ad leticias seculares oculos aperit ⁊ cor claudūt: trāsit quasi eoz: ⁊ venit vep̄ ipoz. Quasi ipoz felicitas ē seculi: verum ipoz pena ē. Nostrū aut q̄si tristitia ē: gaudiū nō est q̄si. Nō enī ait apls: Quasi gaudētes semp autē tristes: aut q̄si tristes: ⁊ q̄si gaudentes: sed ait: quasi tristes: semp autē gaudētes. Sicut egeni: et ibi sicut p q̄si posuit. Multos aut ditātes: et cū hoc diceret: nihil habebat apl⁹. Oīa sua dimiserat: diuitias nullas possidebat. Et qd secutus ait: Quasi nihil habētes: ⁊ ipm nihil habere apli quasi erat. Et oīa possidētes: ibi nō**

dixit quasi. Quasi egebat: non aut quasi: s̄ vere multos ditabat. Quasi nihil habebat: nō aut quasi: sed omnia possidebat. Unde vere oīa possidebat: Quia omnī creatori adhebat. Uerūtāmē inqt: deus redimet animā meā d manu inferi cū acceperit me. Quid igit⁹: Quid b̄ volūt florere: Tu visurus es hoīem florentē malū: ⁊ forte titubabit pedes tui: ⁊ dicitur⁹ es in aīa tua: **Be⁹ ego noui facta huius bonis: q̄ scelera fecit iste homo: ⁊ ecce floret: terret: domiat: extollit: caput illi nō dolet: nihil in domo ei⁹ diminutū est: ⁊ timebis: qz credidisti: ⁊ forte dicet cor tui: me miserū puto: sine causa credidi: deus nō respicit res bñanas. Excitāt ergo nos deus: Et quid dicit: **Ne timueris cū diues factus fuerit homo: Quare enī timebas: qz diues fact⁹ est homo: Timebas ne sine causa crederes: ne forte pdidisses laborē fidei tue: et spem cōuersionis tue: quia forte incurrit tibi lucrū cum fraude: ⁊ potuisti facere ipm lucrū cum fraude: diues esse ⁊ nō laborare: ⁊ attendens quid minatus est deus: temperasti a fraude ⁊ ptempstisti lucrū. Vides aliū fecisse lucrū de fraude ⁊ nihil mali pati: ⁊ tū mes esse bonus. Ne timueris ait tibi spirit⁹ dei: cū diues factus fuerit homo. Oculos nō vis habere nisi i p̄sentia: futura p̄misit qui resurrexit: pacē in hac terra ⁊ requiē nō p̄misit. Omnis homo requiē querit: bonā rem querit: sed non in regione sua illā qrit. Nō est pax i hac vita: in celo nobis p̄missum ē qd in terra querim⁹. In futuro seculo p̄missum ē: qd i isto seculo querim⁹. Ne timueri cū diues fact⁹ fuerit homo. **Et cū multiplicata fuerit gloria domus eius. Quare ne timueris: Quoniam nō cū moriet⁹ accipiet hec oīa: Uides viuente: cogita moriente. Quid b̄ habeat attendis: qd secū tollat attēde. Quid secū tollit: Adultū auri habet: multū argēti habet: multū predioz mancipioz. Adoritur: remanēt illa: nescit quib⁹. Et si enī dimittit quibus vult: nō seruat quibus vult. Adult⁹ enī ⁊ non sibi dimissa acquisierūt: ⁊ multi sibi dimissa pdiderūt. Remanēt enī illa oīa: ⁊ tulit secū. Quid: Forte dic aliq̄s. Illud secum tollit vnde inuoluit: et quod illi erogatur ad p̄ciosum et marmoratū sepulchrū ad instruendā memoriā: hoc secū tollit. Ego nec hoc dico. Exhibent enī ista non sentienti. Si dormiente ⁊ non vigilante ornes: in lecto secum illa habet.******

Alia lra.
† interierit.
† sumet.
† nō habet.

forte ornamenta insunt in corpore iacens: et forte ille i somnis in pannis se videt. Quid sentit ei plus est: q̄ qd nō sentit. Quid ē illud cui euigilauerit non erit: tamē dormienti magis illud erat qd in somnis videbat: q̄ illud qd non sentiebat. Quid ḡ fratres dicant sibi homines: Eroget ad mortē meā: quare dimitto heredes meos diuites? Multa habebit de meo: habet et ego aliquid de meo in corpore meo. Quid habebit corpus mortuum? Quid habebit caro putrescens? Quid habebit caro non sentiens? Si aliquid habuit diues ille cui lingua siccauerat: tunc habet homo aliquid de suo. Fratres: nūquid sic legimus in euāgelio: q̄ diues ille cui olofericis et byssinis tegumentis apparebat in igne? Nūquid q̄lis erat i epulis ad mēsam: talis erat et apud inferos: cū sitiret et stillam desideraret. Nō ibi erant illa omnia. Non ergo secū accipit homo omnia: nec quod tollit sepultura: tollit secum mortuus. Ubi em̄ sensus ibi hō: ubi nullus sensus nō est homo. Jacet vas quod continebat hominē: domū que habebat hominē: corpus dicam⁹. spiritum dicamus habitatorē domus. Spiritus torquetur apud inferos: quid illi pdest: quia corpus iacet in cinnamīs et aromatibus conditū: inuolutū p̄ciosis linteis. Tanq̄ si domus domus mittatur in exilium: et tu ornes parietes ipsius. Ille i exilio eget et fame deficit: vix sibi vnam cellam inuenit ubi somnum capiat: et tu dicis felix est. Nā ornata est domus illius. Quis te non aut iocari: aut insanire arbitretur? Ornas corpus: torquet spiritus. Ba aliquid spiritui: et dediisti aliquid mortuo. Sed quid illi dabis: qm̄ vna guttam desiderauit et nō accepit. Hic em̄ p̄tempnit mittere ante se aliqd. Quare contempnit? Quia hec via eorum scandalum est illis. Non putauit vitā nisi p̄sentē: non cogitauit nisi quēadmodum p̄ciosis vestib⁹ obuolutus sepeliere. Ablata ē ab illo anima eius: sicut domin⁹ dicit: Stulte hac nocte auferet anima tua: et q̄ p̄parasti cui⁹ erunt. Et implet⁹ est in illo qd iste p̄s. dicit: Ne timueris cū diues fact⁹ fuerit hō et cui multiplicata fuerit gl̄ia dom⁹ ei⁹: qm̄ nō cū morietur accipiet hec oia. **Neq̄** **scil** **descēdit cum eo gl̄ia domus eius.** **Qm̄** **aia ei⁹ in vita ip̄i b̄ndicet:** Intendat caritas vestra: qm̄ aia eius i vita ip̄ius benedicet. Quidiu vixit: bene sibi fecit. Hoc dicunt omnes: sed falso dicunt. Benedictio est ab animo b̄ndicentis: non

ab ip̄a vanitate. Quid em̄ dicis tu? Quia manducauit et bibit: q̄ fecit qd voluit: qm̄ splendide epulat⁹ est: ideo secū fecit bene. Ego dico: fecit secum male: non ego dico: sed christ⁹ fecit secū male. Etenim diues ille qm̄ quotidie epulabatur splendide: b̄n secū facere putabat: cui aut cepit ardere apud inferos: tunc inuentū est male: qd putabat bene. Qd em̄ māducauerat apud superos hoc digerebat apud inferos. Iniquitatē dico fratres quā epulabatur. Māducabat p̄ciosas epulas ore carnis: ore cordis māducabat iniquitatē. Qd apud supos ore cordis māducabat: hoc apud inferos in illis supplicijs digerebat. Et quidē t̄palit māducauerat: in eternū male digerebat. Māducatur ergo iniquitas. Forte aliquis dicit: Quid est quod loquitur: manducat iniquitas? Non ego dico: audi scripturā. Sicut vna acerba dentibus veratio est: et fumus oculis: sic iniquitas vtentibus ea. Qui manducauerit em̄ iniquitatē: id est qui libenter habuerit iniquitatē: non poterit manducare iusticiā. Panis em̄ iusticia est. Quis est panis? Ego sum panis viuus: qui de celo descēdi. Ipse ē panis cordis nostri. Quō qui māducatur ore corporis vnas acerbis obrigescit et obstupefcit dentes ei⁹: et minus idoneus fit ad māducandū panē: et remanet illi laudare qd videt: et māducare non posse: sic et qui iniquitate vsus est: et pastus peccatis in corde: incipit nō posse manducare panem: laudat verbū dei: et non facit. Ubi nō facit? Quia cui cepit facē laborat. Quō sentim⁹ laborare dētes p̄ vnas acerbis cū ceperim⁹ panē māducare? Sed qd faciunt illi quib⁹ obstupuerūt dentes? **Ex** **perat se aliq̄ntū ab vuis acerbis: et redeūt dentes ad stabilitatē suā et incūbunt panis:** sic et nos laudam⁹ iusticiā. Sed si nos volumus māducare iusticiā: tēperemus nos ab iniquitatibus: et nascit in corde: nō solum delectatio laudandi iusticiā: sed etiā facilitas māducandi. Nā si dicit christian⁹: de⁹ nouit: q̄ delectat me: sed nō possūz facere: quassatos dētes habet: diu māducavit iniquitatē. Ergo et iusticia māducatur. Si nō māducatur: nō diceret dñs: **Beati q̄ esuriūt et sitiūt iusticiā.** Ergo: qm̄ anima illi⁹ in vita ipsius benedicetur: in morte torquetur. **Confitebif tibi cui⁹ benefeceris ei.** **Attēdite et pascimini:** hereat in cordib⁹ vestris: māducate et videte tales: et nolite esse tales: caute et talia vba. **Confitebif tibi cui⁹ b̄nfeceris ei.** **Qm̄** **multi sūt christiani fratres**

Alia lra.
† nō habet
Alia lra.
† Quia.

q̄ tūc deo gr̄as agūt: q̄n illis accidit lucrū:
b̄ ē: p̄fiteb̄ tibi cū b̄nfecer̄ ei: laudabit te
dicet: v̄e q̄ tu es de⁹ me⁹: liberauit me d̄ car
cere: ⁊ p̄fitebor illi. **V**enit illi lucrū cōfitef:
venit hereditas cōfitef: panis damnū blas
phemat. **Q**ualis filius es: quia q̄n te pater
emēdat: tūc tibi displicet: **N**on emēdaret:
nisi displiceret: aut si sic displiceret vt odif
set: nō ille te emēdaret. **G**ras age ergo emē
datori: vt accipias hereditatē a deo qui te
emendat. **E**rudiris cū emēdaris: sed mul
tum emēdat: q̄ magnū est qd̄ habes acci
pere. **N**ā si appendas qd̄ emēdaris cuz eo
qd̄ acceptur⁹ es: inuenies: quia nihil ē qd̄
emēdaris. **A**p̄ls **P**aul⁹ b̄ dicit: **E**tenim qd̄
ad p̄sens est tēporale leue tribulatiōis nr̄e:
iuxta incredibile modū eterne glorie pon
dus operat in nobis. **S**ed q̄n: **N**ō respici
entib⁹ inq̄t q̄ vident: s̄ que nō vident: non
q̄ tp̄alia: sed q̄ eterna. **Q**ue em̄ vident tē
poralia sūt: q̄ aut nō vident ef̄na. **E**t itē.
Nō sunt cōdigne passiōes hui⁹ tp̄is: ad fu
turā gloriā q̄ reuelabit in nobis. **Q**uid ḡ est
quod pateris: **S**ed semp pateris cōcedo:
ex quo natus es p̄ oēs etates tuas: vsq̄ ad
senectā tuam: quousq̄ morieris: puta q̄ b̄
pateris qd̄ est passus **J**ob. **Q**uod ille pas
sus est aliquot dieb⁹: aliquis patiat ab ip̄a
infantia. **Q**d̄ pateris trāsit: finit: qd̄ acce
ptur⁹ es finē nō habebit. **N**olo iam eques
penā cū premio: tēporale equa eternitati si
potes. **C**ōfiteb̄ tibi cū b̄nfeceris ei. **N**oli
te esse tales fratres: videte q̄ p̄pterea dici
mus hec: p̄pterea cantam⁹: p̄pterea tracta
tur: p̄pterea sudat. **N**olite facē ista: nego
cia v̄ra vos p̄bant. **A**liqui in negocio v̄ro
auditis verū ⁊ blasphematis: ecclesiā blas
phematis. **Q**uare: **Q**uia christiani estis.
Si sic est: duco me in pte Bonati: pagan⁹
volo esse. **Q**uare: **Q**uia momordisti panē
⁊ dolent dentes. **Q**ū videbas ip̄m panem
laudabas: cepisti māducare ⁊ dolēt dētes:
id est q̄n audiebas sermonē dei collauda
bas: cum tibi dicit: fac hoc: blasphemas.
Noli sic velle: hoc dic: bon⁹ ē panis: s̄ ego
nō possum illū māducare. **N**ūc aut si ocu
lis vides laudas: cū ceperis dentes p̄mere
dicis: mal⁹ ē panis iste. **E**t q̄lis ē ille qui illū
fecit: **I**ta fit vt cōfitearis deū: q̄n tibi b̄nfe
cit deus: ⁊ mētians q̄n cantas: b̄ndicā do
minū in omni tpe semp laus ei⁹ i ore meo.
Exigū de corde tuo cātatio labioꝝ tuorū:
cantasti in ecclesia: benedicā dñm in omni
tpe. **Q**uō in omni tpe: **S**i omni tpe lucrū:

omni tpe benedicif. **S**i aliqui ē damnū nō
benedicif: s̄ blasphemaf. **C**erte q̄ nō b̄ndi
cis in oī tpe: certe q̄ n̄ semp laus ei⁹ in ore
tuo est: eris talis qualē mō descripsit. **C**on
fiteb̄ tibi cuz b̄nfeceris ei. **I**ntroibit
vsq̄ in p̄genes patrū suorū: **I**d est
imitabit patres suos: q̄a iniqui quō sunt:
nō habēt fratres vel p̄res: **A**ntiqui inq̄ pa
tres sunt p̄sentū: ⁊ mō q̄ iniqui sūt: patres
sunt posterioꝝ inq̄rū: quō p̄res iustoz an
tiqui iusti p̄res sūt iustoz: quō et q̄ mō sunt
p̄res: sunt eoz q̄ futuri erūt. **O**stēdere vo
luit sp̄s sanct⁹: q̄ nō est mala eq̄tas: q̄n ad
illā inuenerat: s̄ b̄i ab origine vsq̄ ad p̄ge
niē patrū suorū: patrē suū habēt. **B**uos ge
nuit **A**dā: ⁊ in vno inq̄tas: ⁊ i vno iusticia.
Inq̄tas in **C**ayn: iusticia i **A**bel. **P**reua
luisse videt inq̄tas sup iusticiā: q̄ occidit
Cayn iniustus **A**bel iustū innocentē. **N**ū
quid manet: **S**ed dñabunt eis recti manet.
Veniet manet: ⁊ videb̄ vbi sit **A**bel: ⁊ vbi
Cayn. **S**ic oēs q̄ s̄m **C**ayn: ⁊ sic oēs q̄ s̄m
Abel vsq̄ i finē seclī. **I**ntroibit vsq̄ i p̄ge
nes patrū suorū: **V**sq̄ in eternū nō vi
debit lumē. **Q**uia ⁊ hic cū esset in tene
bris erat gaudēs falsis bonis: ⁊ nō amans
bona vera: ⁊ iō hinc ad tartarū ibit: a tene
bris somnioꝝ excipiet eū tenebre tormēto
rū. **E**rgo vsq̄ in eternū nō videbit lumen.
Sed q̄re b̄: **Q**d̄ posuit in medio psalmo: b̄
⁊ in fine. **H**omo cū in honore esset
nō intellexit: comparat⁹ ē iumētis
insensatis: ⁊ s̄ilis fact⁹ ē illis. **U**os
aut fr̄es cōsiderate vos homines factos ad
imaginem ⁊ similitudineꝝ dei. **I**magō dei in
tus ē: nō est i corpe: nō est in aurib⁹ istis q̄s
videtis: ⁊ oculis: ⁊ narib⁹: ⁊ palato: ⁊ mani
bus ⁊ pedib⁹: sed ē facta mens vbi ē intel
lectus: vbi ē mens: vbi ratio inuigilāde ve
ritatis: vbi ē fides: vbi ē spes v̄ra: vbi cari
tas v̄ra: **I**bi h̄z de⁹ imaginē suā: v̄l ibi intel
ligitis ⁊ videtis: q̄ ista trāseūt: q̄ sic dixit in
alio psalmo: **Q**uā i imagine abulet hō: tñ
vane p̄turbabit: thesaurizat ⁊ nescit cui cō
gregabit ea. **N**ō turbemī q̄ q̄liacūq̄ s̄ ista
trāsitoria sūt: si hoīes estis in honore positi
⁊ intelligit. **N**ā si hoīes i honore positi nō
intelligit: cōpami iumētis insensat⁹: ⁊ s̄iles
efficiunt illi. **E**xplicit **T**rac. de p̄s. XLVIII.
Incipit **T**rac. de p̄s. XLIX. **P**refatio
Quantū nobis valeat sermo dei ad
correctiōē vite ef̄ne: ⁊ ad sperāda
b̄nia ei⁹: penasq̄ metuēdas: vnus
q̄sq̄ in se metiat: ⁊ p̄sciētā suā ante oculos

Alia tra.
t insipientibus.